

> Izdvojeno

Miroslav Baljak, ratni zločinac predaje o ljudskim pravima

Objavljeno: 31.05.2016 21:02
Posljednja izmjena: 01.06.2016 12:10

Miroslav Baljak sin Branka. Rođen 6.11.1970. godine u Travniku. Dekan je Fakulteta političkih nauka Evropskog univerziteta Kallos u Tuzli. Studente podučava pravnoj etici i ljudskim pravima. Isti čovjek nalazi se na spisku učesnika u srebreničkom genocidju. Evidentiran je pod brojem 31. Major je u Oružanim snagama BiH, zaposlen je u Petoj pješadijskoj brigadi na Dubravama kod Tuzle.

NAJČITANIJE	NAJNOVIJE
Intervju s autoricom filma o muslimanskim obredima žena u BiH	
VIDEO: Selektor BiH uoči EP-a za košarkaše u kolicima	
VIDEO: U Federaciji plus Camil Duraković	
VIDEO: O Alijansi, članstvu, vojnoj imovini	
VIDEO: Direktor Poreske uprave Federacije u Dnevniku 2	
O teškom životu malobrojnih povratnika	
VIDEO: U posjeti Udruženju Gračaniko keranje	

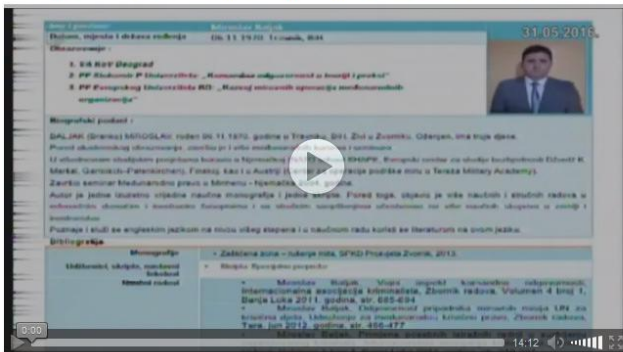
federalna.ba
22.099 sviđa mi se

YouTube FTV KANAL

MIKINI OVDJE

Sviđa mi se stranica Pogledaj video

Budi prvi među prijateljima kojima se ovo sviđa

videoprilog Omera Hasanovića (Mreža)

Kako je upravo on postao ugledni profesor koji tuzlanske studente podučava ljudskim pravima, prvo smo pokušali saznati na Evropskom univerzitetu. Tamo nas je dočekala Munevera Bečarević, predsjednica Upravnog odbora UKC-a Tuzla, koja je dekanesa Fakulteta zdravstvenih nauka na Evropskom univerzitetu. Nije htjela govoriti.

Nakon toga, ulazak našoj ekipi na Evropski univerzitet je zabranjen. Na vratima nas je dočekalo obezbjeđenje, koje nam je onemogućilo da dođemo do dekana Miroslava Baljka.

Miroslava Baljka tražimo na adresi Braće Obradovića u Zvorniku. Bilo je bezuspješno. U poslasku na posao, major Baljak ponovo nije bio raspoložen za razgovor.

Od 10. do 19. jula sudjelovao je masovnim ubistvima srebreničkih Bošnjaka i progonu oko 30 hiljada žitelja zaštićene UN-ove enklave Srebrenica. Danas, ne bježe Srebreničani - već Baljak od kamere.

Ovaj bijeg značio je bijeg u sigurno. U kasarnu Pete pješadijske brigade OS BiH u Tuzli. Budući da nam je ulaz zabranjen, kontaktirali smo ga telefonom. Razgovor je bio kratak.

Srebreničke majke koje 20 godina tragaju za kostima svojih sinova u nevjerici su nakon saznanja da je ovakav čovjek visokorangirani službenik Oružanih snaga, pogotovo da uči studente etici i ljudskim pravima.

"Ima njih preko 400 koji rade u policijskim strukturama, državnim organima, sudovima i tužilaštvu", ističe Hajra Catić, predsjednica Udruženja Žene Srebrenice

Informacije o upošljavanju sumnjivih osoba nisu smetale premijeru Begi Gutiću da prereže vrpcu i otvori Evropski univerzitet Kallos u Tuzli. Nisu smetale ni Senadu Aliću, predsjedniku Skupštine Tuzlanskog kantona. Naprotiv, čak je postao i Kallosov postdiplomac.

Zbog toga i ne iznenađuje činjenica što je Gutićeva vlada Kallosu ekspresno dodjellila sve dozvole za rad. Za Kallos je najviše lobbirao bivši Gutićev ministar pravde Jovo Stojanović, profesor na Evropskom univerzitetu, dok je odobrenje za rad potpisao bivši Gutićev ministar obrazovanja Izet Jagodić, koji će se najvjerojatnije skrasiti kao predavač na Kallosu, kojeg danas često posjećuje. I on bježi.

Da bi Kallos papire što prije dobio, Vlada je mijenjala komisije koje su ocjenjivale ispunjenost uslova za rad Evropskog univerziteta.

"Prva komisija koju je imenovala Agencija za visoko obrazovanje BiH dala je negativno mišljenje za početak rada. Ekspresno je taj izvještaj sahranjen, imenovana je nova komisija. Za vrijeme premijera Bege Gutića. U toj komisiji se, od petero članova, nalazilo četvero ljudi koji su radili na Evropskom univerzitetu u Brčkom. Dakle, to je jedan klasičan sukob interesa. No, očito je da je u interesu određenih interesnih grupacija da Kallos počne da radi", kaže Vedad Pašić, iz Agencije za evaluaciju visokoškolskih ustanova u BiH.

Među profesorima je i Sead Rešić, koji radi na Kallosu i državnom PMF-u. Za njega u tome nema ništa sporno.

Apsurdima u ovoj priči nema kraja. Predsjednik Upravnog odbora državnog Univerziteta Tuzla Hariz Agić je redovni predavač na privatnom univerzitetu Kallos. Pored njega, u direktnom sukobu interesa je i Munevera Bećarević. Kao predsjednica Upravnog odbora Univerzitetsko-kliničkog centra Tuzla, dala je saglasnost na ovaj ugovor o poslovnoj saradnji UKC-a i Kallosa, čiji će studenti bez problema odradivati praksu na UKC-u. Bećarević je istovremeno i dekanesa Fakulteta zdravstvenih nauka na privatnom Evropskom univerzitetu Kallos.

Na Kallosu je angažiran i pomoćnik ministra za obrazovanje Asim Bojić, koji je također učestvovao u proceduri brze dodjele dozvole za rad tom univerzitetu. I on je izbjegavao konkretna pitanja.

Na Kallosu su davno priznali priznali da je recept za uspjeh potkupiti političke stranke u Tuzlanskom kantonu.

"Da svaka stranka delegira po jednog svog kandidata, mi da ga izvedemo na političkim naukama, od prve do četvrte godine besplatno. Mislim da se devet stranki prijavilo iz kantona. Mi smo to dali izrazloga da se to malo omasovi. Da malo krene. Mi smo gledali tu prije svega svoj interes", kaže Nedejko Stanković, rektor Evropskog univerziteta Kallos.

A i vlast je svoj. Najbolje to pokazuje primjer premijera Bege Gutića, koji je prvo uspješno magistrirao pravo na Travničkom fakultetu, pa nakon toga ekspresno tom fakultetu dodijelio dozvolu za rad u Tuzlanskom kantonu. I tako sebi širom otvorio vrata da predaje pravo na tom fakultetu i Evropskom univerzitetu.

"Ogromna većina tih institucija koje se otvaraju u TK-u su u stvari štamparije diploma, a ne univerziteti i visokoškolske ustanove. Ogromna većina ljudi koji rade na tom univerzitetu - bilo u Brčkom, bilo u Tuzli - jesu ljudi sa veoma malom ili skoro nikakvom akademskom pozadinom", tvrdi Pašić.

Zato i ne iznenađuje činjenica što na takvim univerzitetima mogu raditi profesori koji su osumnjičeni za ratni zločin. I da država ne reagira, pa i kada se, kao u slučaju Miroslava Baljka, radi o instituciji koja treba da brani ovu državu.

A agonija i bol srebreničkih majki koje 20 godina tragaju za kostima svoje djece nema kraja. Bol je još veća kada svojim očima moraju gledati kako vršnjake njihove djece danas uče profesori koji su u julu 1995. godine ubijali njihovu djecu i odvodili ih na masovna stratišta.

federalna.ba